

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/117/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317011035
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4317011035.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní samosudcom JUDr. Milenou Jakubíkovou v trestnej veci obžalovaného W. K. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.12.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1. W. K., narodený XX.XX.XXXX v N., trvale bytom

N., t.č. bytom K. XX, X. X.

2. E. I. narodený XX.XX.XXXX v N., trvale bytom

N., Q. XXX/XX, adresa na doručovanie N., Q. X/XX

s ú v i n n í , ž e

dňa 10.02.2015 v čase približne o 10.00 h v priestoroch oddielu B4 ubytovne pre odsúdených v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Želiezovciach po vzájomnej dohode fyzicky napadli odsúdeného Z. J. takým spôsobom, že ho W. K. najmenej dvakrát kopol a to do ľavého ramena a ľavej bedrovej časti a rukou ho udreli do viacerých častí tela, následkom čoho bolo Z. J. spôsobené pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu a pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu s dobou liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života 14 dní,

t e d a

spoločným konaním

- inému úmyselne ublížili na zdraví

č í m s p á c h a l i

obžalovaní W. K. a E. I.

- prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 156 odsek 1 Trestného zákona

a z a t o s a

o d s u d z u j ú

obžalovaný W. K.

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, so zistením priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 15 /pätnásť/ mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

obžalovaný E. I.

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, so zistením priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia podmienčne odkladá .

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného Z. J., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom G. č. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Leviciach podal na obž. W. K. a E. I. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona. Súd v trestnej veci rozhodol trestným rozkazom dňa 13.09.2017, proti ktorému podali obžalovaní v 1. a 2. rade odpor a súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných W. K. a E. I., výsluchom svedka - poškodeného Z. J., svedkov N. J., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov R. Z., N. N., L. J., vypočutím znalca MUDr. Jozefa Madu, MPH prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, správ, charakteristík, odpisu registra trestov a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu. Po vyhodnotení dokazovania súd dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný W. K. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Uviedol, že skutok sa nestal tak, ako je uvedené v obžalobe a navyše za napadnutie poškodeného boli so E. I. už počas výkonu trestu disciplinárne potrestaní tak, že boli 10 dní umiestnení na oddelení s bezpečnostným režimom. Ku skutku uviedol, že dňa 10.2.2015 bol na izbe, prišiel tam obž. Z. I., ktorý mal napuchnuté oko a povedal mu, že ho udrel poškodený Z. J. a tomuto napadnutiu mal predchádzať konflikt medzi I. a J.m, pri ktorom mal J. povedať I.ovi, že „sa zase napcháva, tlačí do hlavy“. O tomto konflikte sa dozvedel len z počutia. Následne išli obaja za J.m do izby, kde boli prítomní ešte štyria odsúdení a po opýtaní sa J., že čo urobil I.ovi, chcel poškodený zaútočiť a on ho kopol do boku asi vo výške stehien. Poškodený sa rozbehol preč a udrel sa do zárubne. Iné nič mu neurobil. Pri dverách ho ešte J. s I. pritlačili, ale nič mu neurobili.

K rozporu vo výpovedi na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, kde uviedol, že poškodeného J. s I. zatlačili do rohu a tam ho pár krát udreli uviedol, že nevie prečo to povedal, možno si myslel, že ho udreli, ale nevidel to. Ďalej uviedol, že poškodený bol konfliktný typ, všade sa bil a on chcel pomôcť svojmu kamarátovi E. I.ovi.

Obžalovaný E. I. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Uviedol, že bol na oddiele B4 a poškodený už pred týmto konfliktom mal voči nemu rôzne pripomienky a on sa mu snažil vyhýbať. Uvedeného dňa bol na izbe, jedol a prišiel poškodený, ktorý sa ho opýtal „či zase tlačí do veľkej hlavy“. Na to prišiel k poškodenému, opýtal sa ho prečo provokuje a poškodený sa na neho zahnal, ale ho neudrel a odišiel. Následne sa vrátil naspäť a udrel ho päšťou do ľavého oka a ušiel preč. On poškodeného nenapadol. Boli spolu predvolaní do kancelárie pedagóga, kde spísali dotazník ku konfliktu. Potom sa stretol s K.om, ktorému povedal čo sa mu stalo a K. išiel za poškodeným na jeho izbu, on išiel za ním a videl, ako K. kopol poškodeného, ktorý sedel a písal list, do hlavy asi pravou nohou. Poškodený začal skákať, chcel utiecť a udrel sa ramenom do dverí aj do posteľe. Po kopnutí poškodený nespadol, ani mu nebolo spôsobené žiadne zranenie. On poškodeného nijako nenapadol. Za tento konflikt boli s K.om aj disciplinárne potrestaní a to umiestnením do uzavretého oddielu na dobu 10 dní a potom boli umiestnení na 3 mesiace na oddelenie s bezpečnostným režimom. Na izbe vtedy boli prítomní ods. Z., J., J., ale tí mu nič neurobili. Poškodeného následne zobrali na ošetrovanie na polikliniku do Želiezoviec.

Obžalovaný W. K. k výpovedi uviedol, že poškodeného nekopol do hlavy, ale do boku a poškodený nespadol, ale stál.

Svedok poškodený Z. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 10.02.2015 bol na chodbe oddielu B4 oproti izbe E. I., ktorý jedol a zo srandy mu povedal, „E. netlač do hlavy, budeš ju mať ako tekvica“. I. sa urazil, prišiel k nemu a pravou päšťou ho udrel do spodnej pery, z ktorej mu začala tiecť krv a ťahal ho jeho izby, ťahal ho k zemi, asi ho chcel kopnúť, ale on sa bránil a vtedy udrel I. pravou rukou zovretou v päšť do ľavého oka. Na chodbu prišiel pedagóg, ktorý si ich zavolať do kancelárie, opýtal sa čo sa stalo, dal im papiere a mali napísať čestné prehlásenie ku konfliktu. Keď bol na izbe a chystal sa písať, bol otočený chrbtom k dverám, niekto vošiel do izby, otočil sa ľavou stranou a vtedy W. K. spravil tri kroky a kopol ho pravou nohou do ľavého ramena. On so zakryl tvár, ktorú si chránil pred údermi a dostal ďalšiu kopačku od K. do ľavého bedrového kĺbu. Potom ďalšie údery a kopance

od E. I., odhadol ich na 20 až 30 od oboch. V tom čase boli na izbe L. J. a R. Z., ktorí hrali karty. Po incidente prišiel na izbu pedagóg V. V., ktorý ich zavolať do kancelárie, mali napísať čestné prehlásenie o tom, čo sa stalo a potom ho zobrali do uzavretého oddielu, kde na neho ešte I. vykrikoval, aby sa to neopovážal riešiť. Asi po 15 až 20 minútach ho odviezli na ošetrenie na polikliniku do Želiezoviec, kde mu urobili RTG, vyšetrenie, napísali lekársku správu. Mal narazený ľavý bedrový kĺb, narazené ľavé rameno, napuchnutú hlavu, rozbitú hlavu v oblasti ľavého kúta na čele a rozbité ústa. S obžalovanými pred tým nemal žiadne konflikty, K. ani nepoznal. Za uvedený incident bol disciplinárne potrestaný, bol preradený do maximálneho stupňa stráženia za disciplinárne previnenia. Uplatnil si nárok na náhradu škody za ublíženie na zdraví vo výške 2020 eur ako bolestné a tiež náhradu za výdavky spojené s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou vo výške 520 eur.

Obžalovaný W. K. k výpovedi poškodeného svedka Z. J. uviedol, že klame, kopol ho len raz a obžalovaný ho možno len chcel udrieť, ale ho neudrel.

Obžalovaný E. I. k výpovedi poškodeného svedka Z. J. uviedol, že mu neublížil, neudrel ho, a to ani pred konfliktom, ku ktorému došlo na izbe.

Svedok N. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v deň, keď došlo k incidentu stretol na chodbe E. I. potom, ak. o ho Z. J. udril päšťou na tvár. Potom prišiel W. K., išli na izbu, kde sa bili s J.m. Nevie čo bolo dôvodom bitky. J.vi videl na tvári škrabance, iné zranenia nevidel. Po incidente boli umiestnení na samotku a on sa s nimi už nerozprával.

Vzhľadom na neprítomnosť obžalovaných na hlavnom pojednávaní dňa 14.12.2020, ktorí boli riadne a včas predvolaní, mali možnosť sa ku skutku vyjadriť na hlavnom pojednávaní, boli upozornení na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v ich neprítomnosti, obžalovaný W. K. a obžalovaný E. I. písomne vyslovili súhlas, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v ich neprítomnosti, súd vykonal dňa 14.12.2020 v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaných a v zmysle § 263 ods.1, odsek 2 Trestného poriadku /prokurátor netrval na výsluchu svedkov/ vykonal dokazovanie prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov, ktorí sa na hlavné pojednávanie nedostavili z prípravného konania a to L. J., N. N..

Svedok L. J. v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedol, že s obvinenými a poškodeným sa spoznali vo výkone trestu odňatia slobody a bol na izbe s Z.om J.m a ods. R. Z.. J. stál pri stole, písal nejaký list, na izbu prišiel W. K., kľakol si na neho a začal ho biť. J. bol zohnutý k stolu, otočený ľavou časťou tela k K.ovi, ktorý prichádzal od dverí. K. poškodeného udieral do oblasti tváre, hrudníka zovretými päšťami a trafil ho minimálne 5 - 6 krát. Potom prišiel I. a odťahoval K. od J.. J. sa postavil, narazil pritom ramenom do postele a podarilo sa mu vyjsť von na chodbu, kde už bol pedagóg. Na poškodenom J.vi videl zranenie nad okom, odkiaľ mu tiekla krv.

Svedok N. N. v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedol, že s obvinenými a poškodeným sa spoznal vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedeného dňa boli na chodbe oddielu B4, počul J. ako povedal E. I.ovi, že „čo je E., zase tlačíš do hlavy?“. On im povedal, aby sa nehádali, avšak nevie čo sa udialo potom, ale J. a I. mali medzi sebou nejaký fyzický konflikt. Neskôr stretol I. na chodbe K., ktorý sa ho pýtal čo sa stalo, ten mu povedal o konflikte s J.m a K. mu povedal, že ho idú rozbiť a na izbu za J.m. Z izby počul hluk, na chodbe bolo veľa ľudí a pedagóg. Na izbe bol s J.m aj R. Z.. Po incidente na Z.ovi J.vi nevidel zranenia, ale sťažoval sa na bolesť v ramene. Fyzický útok zo strany E. I. nevidel.

Vzhľadom na skutočnosť, že svedok R. Z. podľa úmrtného listu dňa XX.XX.XXXX zomrel, súd v zmysle § 263 odsek 3 písm. a/ Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu svedka z prípravného konania. Svedok R. Z. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 30.03.2017 uviedol, že s obvinenými a poškodeným Z.om J.m sa zoznámil vo výkone trestu odňatia slobody a v roku 2015 v doobedňajších hodinách bol na izbe, hral karty a prišli tam K. a I., ktorí sa tam s niekým hádali, on tomu nevenoval pozornosť, nevšimol si, že by na izbe niekto niekoho napadol. Keď sa J. vrátil na izbu, držal sa za ruku, bol červený v tvári a povedal mu, že ho zbili. Svedkov konfliktu si nepamätal.

Znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Jozef Mada, MPH na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa pridrieva záverov znaleckého posudku č. 8/2015, ktorý vypracoval k zraneniam poškodeného Z. J., pri ktorého vypracovaní vychádzal z nálezov, odborných vyšetrení chirurgickej ambulancie MUDr. Q. a kontrolných vyšetrení v ambulancii v ÚVTOS zo dňa 11.2.2015, 13.02.2015, 18.02.2015 a 25.02.2015. On poškodeného vyšetřil až päť mesiacov po incidente dňa 14.07.2015. Podľa lekárskej správy poškodený uviedol, že bol napadnutý inými osobami kopaním a udieraním rukou, podľa zranení do ľavej strany tela a to ľavého ramena a ľavého bedrového kĺbu a podľa správy MUDr. Q. utrpel pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu a ľavej časti panvy, RTG vyšetřenia ramena a bedrového kĺbu boli negatívne a objektívne sa jednalo o opuch ľavého ramena s obmedzenou hybnosťou do upaženia a rotačných pohybov. Poškodenému bola odporučená lokálna liečba, masti, analgetiká, poranenie si nevyžadovalo hospitalizáciu ani operačný zákrok. Podľa

popisov RTG snímkou nedošlo k poškodeniu kĺbu ani medzi lopatkou a je vylúčené zranenie nervovo-cievnych štruktúr na ľavej hornej končatine. Poškodený bol opätovne vyšetrený na druhý deň po úraze dňa 11.2.2015 MUDr. Q. a boli popísané bolestivosť a obmedzenie hybnosti ľavého ramena, podkožný krvný výron neudával v oblasti ramena ani bedrového kĺbu. V dňoch 13.2.2015 a 18.02.2015 boli vykonané kontroly, pričom dňa 18.2.2015 lekár konštatoval mierne zlepšenie hybnosti ľavého ramena a dňa 25.02.2015 poškodeného vyšetril MUDr. O., ktorý tiež popísal mierne zlepšenie hybnosti ľavého ramena a odporučil pokračovať v liečbe. Doba liečenia je evidovaná od 10.02.2015 do 25.02.2015 a bola odporúčaná kontrola o 7 dní. On vyšetril poškodeného dňa 14.07.2015, kde uviedol subjektívne mierne bolesti ramena, objektívne bol nález negatívny a bol stabilizovaný do pôvodného stavu. Priemerná doba liečenia zranenia ramena sa pohybuje okolo 14 dní ak hojenie prebieha bez komplikácií. Zranenie bolo spôsobené tupým priamym násilím, direktívne, ktoré smerovalo do oblasti ramena a ľavého bedrového kĺbu. Intenzita násilia bola nižšia v oblasti ramena, v oblasti bedrového kĺbu minimálna. Nedošlo k prejavom vonkajších známkov poškodenia, tržných rán ani k zlomenine a úraz sa považuje za ľahký. Zranenia mohli byť spôsobené ako uviedol poškodený, teda tupým násilím inou osobou, kopnutím do oblasti bedrového kĺbu a úderom päťou do ramena. Ak by malo zranenie ramena vzniknúť úderom do zárubne, v takom prípade by násilie smerovalo na prednú časť ramena, ľavého hrudníka a kľúčnu kosť a v danom prípade takéto zranenie nebolo potvrdené. Tiež sa nepredpokladá, že poškodený mal dostať 30 úderov a kopancov, pretože v takom prípade by bol následok útoku iný. Tiež neboli zistené zranenia hlavy - opuch, rozbitá hlava a neboli uvedené ani v zdravotnej dokumentácii. Znalec uviedol, že pokiaľ by malo zranenie byť spôsobené nárazom poškodeného do železnej postele, vznikla by tržná rana a veľký krvný výron /ak by mal holé ruky/, ale ani v prípade tlmenia úderu oblečením znalec nepredpokladá, že by zranenie vzniklo takým spôsobom, pretože ide o úder na malú plochu- napríklad na hranu postele a v tom prípade nepredpokladá, že zranenie vzniklo takým spôsobom, ale je pravdepodobnejšie, že k nemu došlo úderom päťou. Obmedzenia v obvyklom živote vyplývali z pomliaždenia ramena a to bolesťami a obmedzením hybnosti v zmysle upaženia a rotácie ramena v trvaní do 14 dní. U poškodeného nedošlo k poškodeniu ani ohrozeniu životne dôležitých orgánov a nezistil u neho žiadne trvalé následky. Znalec v závere posudku k bodovému ohodnoteniu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia uviedol, že v zákone č.437/2004 Z.z. je uvedené len bodové ohodnotenie bolestného pri pomliaždení ramenného a bedrového kĺbu ťažšieho stupňa. Bodové ohodnotenie poranenia ramenného a bedrového kĺbu ľahkého stupňa v zákone nie je uvedené a teda v danom prípade je ohodnotenie nulové. Sťaženie spoločenského uplatnenia v danom prípade nepredpokladá.

Súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi :

Z lekárskej správy zo dňa 13.05.2015 podpísanej MUDr. B. O.om vyplýva, že dňa 10.02.2015 bol W.. F. Q. vyšetrený ods. Z. J., u ktorého bolo zistené pomliaždenie ľavého pleca a pomliaždenie ľavej strany panvy, ktoré podľa pacienta vzniklo napadnutím druhou osobou a zranenie vzniklo tupým úderom, ktoré vyvoláva pretrvávajúcu bolesť a predpokladaná doba liečenia bola určená od 10.02.2015 do 25.02.2015 a išlo o ťažký úraz.

Z oznámenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., krajskej pobočky v Nitre vyplýva, že si neuplatňujú nárok na náhradu škody za ich poisťenca poškodeného Z. J. z dôvodu, že na poškodeného boli vykázané veľmi nízke liečebné náklady zmluvnými zdravotníckymi zariadeniami a náklady konania by prekročili výšku liečebných nákladov.

Z oznámenia ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že v súvislosti so skutkom, ku ktorému došlo dňa 10.02.2015 boli odsúdení W. K. a E. I. disciplinárne potrestaní dňa 12.02.2015 celodenným umiestnením do uzavretého oddielu na dobu 10 dní. Rozhodnutie o uložení disciplinárneho trestu E. I.ovi nepredložili, nakoľko menovaný bola 10.4.2018 premiestnený do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín aj so spisovým materiálom a dňa 23.6.2018 tam ukončil trest.

Z Rozhodnutia o uložení disciplinárneho trestu, vydaného pedagógom ÚVTOS Želiezovce kpt. R.. V. V. zo dňa 12.02.2015 vyplýva, že ods. W. K. bol uznaný vinným, že dňa 10.02.2015 o 10.00 h na oddiele B4 verbálne aj fyzicky napadol ods. Z. J., teda porušil povinnosť zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku podľa § 39 písm. b/ zákona o výkone trestu a bol mu bol uložený disciplinárny trest celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na dobu 10 dní. Rozhodnutie sa stalo právoplatné dňa 12.02.2015. Disciplinárny trest začal vykonávať dňa 13.02.2015 a ukončil dňa 23.02.2015.

Z Oznámenia o disciplinárnom previnení ÚVTOS Želiezovce zo dňa 10.02.2015 vyplýva, že dňa 10.02.2015 v čase o 10.00 h v priestoroch chodby oddielu B4 W. K. verbálne a fyzicky napadol spoluobvineného Z. J., čím porušil § 39 písm. b/ zák.č. 475/2005 Z.z, v znení neskorších predpisov.

Z čestného prehlásenia spísaného W.om K.om dňa 11.02.2015 vyplýva, že dňa 10.02.2015 za ním prišiel ods. E. I., ktorý bol zbitý, mal monokel pod ľavým okom a povedal mu, že sa pochytil s J.m a zároveň

povedal, či mu ešte nedajú. On potom išiel za J.m, nakoľko bol kamarát s I., zistiť čo sa stalo a keď prišiel na izbu, J. bol nervózny, tak ho kopol do ramena. To bolo z jeho strany všetko a videl, že sa s ním bili ďalej I. a J..

Z čestného prehlásenia spísaného ods. Z.om J.m dňa 10.02.2015 vyplýva, že prvý konflikt bol vyvolaný zo strany E. I., ktorému povedal zo srandy, že veľa zjedol, on prišiel na chodbe k nemu a dal mu hlavičku, potom ho päšťou udrel do tváre, on sa bránil a vrátil mu úder. Následne išli za pedagógom a keď išiel napísať prehlásenia na izbu, prišli za ním E. I. a W. K., ktorí ho začali kopať a udierať. V izbe boli L. J. a R. Z..

Z Úradného záznamu spísaného pedagógom kpt. R.. V. V. č. 108/2015 zo dňa 10.02.2015 vyplýva, že dňa 10.02.2015 o 10.00 h došlo v priestore oddielu B4 - chodba k vzájomnému verbálnemu a fyzickému konfliktu medzi odsúdenými Z.om J.m, E. I., W.om K.om a N.om J.. Svedkami boli L. J., R. Z., E. O. a N. N..

Z hodnotenia vypracovaného ÚVTOS Želiezovce dňa 05.05.2017 na obž. E. I. vyplýva, že spočiatku vykonával trest odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde bol umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“, jeho správanie a vystupovanie nebolo na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov zboru neplnil, opakovane sa dopúšťal disciplinárnych previnení, za ktoré bol disciplinárne potrestaný a dňa 02.05.2013 umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“, v jeho správaní a vystupovaní nedošlo k pozitívnym zmenám a dňa 10.03.2014 umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom. Aj počas výkonu trestu v uvedenom oddiele porušoval ústavný poriadok, v jeho správaní nenastala zmena postoja k rešpektovaniu príkazov, nariadení a opatrení, bol štyrikrát disciplinárne potrestaný a odmenený bol dvakrát. Uznesením okresného súdu Trnava sp.zn. 4Nt/39/2014 zo dňa 16.04.2014 bol preradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a premiestnený do ÚVTOS a ÚVV Leopoldov dňa 29.04.2014, kde bol umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“. V jeho správaní a vystupovaní nedošlo k pozitívnym zmenám, bol disciplinárne potrestaný za fyzické napadnutie odsúdeného. Dňa 08.07.2014 bol premiestnený do ÚVTOS Želiezovce a umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“, správanie a vystupovanie nebolo na požadovanej úrovni, porušil hrubým spôsobom povinnosť zachovávať zásady slušného správania a vystupovania, porušil ústavný poriadok a za previnenia bol dvakrát disciplinárne potrestaný, odmenený nebol. Dňa 23.02.2015 bol z dôvodu sústavného porušovania ústavného poriadku umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom, kde sa jeho správanie stabilizovalo. Dňa 20.05.2015 bol opätovne umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“, kde porušil ústavný poriadok a bol dvakrát disciplinárne potrestaný. Disciplinárne odmenený nebol.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal a tento spáchali obžalovaný W. K. a obžalovaný E. I..

Obžalovaný W. K. sa čiastočne ku spáchaniu skutku priznal tým, že poškodeného Z. J. kopol do ľavého stehna potom, ako došlo ku konfliktu medzi poškodeným a obž. E. I., pri ktorom poškodený udrel obž. E. I. do ľavého oka. Priznal, že motívom konania bola pomoc svojmu kamarátovi. Poprel však, že by poškodeného kopol aj do ľavého ramena alebo napadol iným spôsobom. Obžalovaný E. I. odmietol, že by poškodeného kopal alebo udieral a bol to práve poškodený, ktorý jeho fyzicky napadol a to úderom do ľavého oka. Obaja obžalovaní uviedli, že poškodený si spôsobil poranenie ramena nárazom do zárubne dverí alebo do postele. Obžalovaní sú z trestnej činnosti usvedčovaní tak priamymi aj nepriamymi dôkazmi, ktoré tvoria ucelený celok a vzájomne sa dopĺňajú. Zo spáchania skutku oboch obžalovaných usvedčuje najmä poškodený svedok Z. J., ktorý popísal akým spôsobom došlo medzi ním a obžalovaným Z.I. k prvému konfliktu a následne k jeho napadnutiu zo strany obžalovaného W. K., ktorý ho opakovane kopol najprv do ľavého ramena a následne do ľavého bedrového kĺbu a potom sa k nemu pridal aj obžalovaný E. I., spolu ho udierali a kopali, čím mu spôsobili zranenia ľavého ramena, ľavého bedrového kĺbu, rozbitie pery a poranenie čela.

Zranenia, ktoré poškodený Z. J. dňa 10.02.2015 utrpel, boli objektívne preukázané lekárskou správou vypracovanou po vyšetrení poškodeného W.. Q., z ktorej vyplýva, že dňa 10.02.2015 utrpel pomliaždenie ľavého ramena a pomliaždenie ľavej strany panvy, ktoré vzniklo napadnutím inou osobou, nie sú v nej však uvedené ďalšie poranenia, ktoré uvádzal poškodený a to poranenie ľavej časti čela, opuch hlavy a poranenie pery. Taktiež je výpoveď obžalovaného podporená aj závermi znaleckého posudku vypracovaného znalcom W.. V. W. č. 8/2015 a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, z ktorých bolo preukázané, že poškodený Z. J. bol napadnutý inou osobou a utrpel pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu a ľavej časti panvy a objektívne sa jednalo o opuch ľavého ramena s obmedzenou hybnosťou do upaženia a rotačných pohybov. Podľa vyjadrenia znalca zranenie bolo spôsobené tupým násilím, úderom päšťou a kopnutím. Znalec však vyvrátil tvrdenie poškodeného, že by zo strany obžalovaných malo dôjsť až k 20 alebo 30 kopnutiam a úderom, pretože charakter poranení,

resp. následok útoku by bol iný a podľa záverov znaleckého posudku a vyjadrenia znalca násilie tupých úderov kopaním a údermi päšťou malo nižšiu intenzitu. Aj podľa vyjadrenia znalca neboli zistené zranenia hlavy - opuch, rozbitá hlava a tieto neboli uvedené ani v zdravotnej dokumentácii poškodeného. Zranenie - pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu a ľavého bedrového kĺbu sa poškodenému zhojili bez komplikácií do 2 týždňov a nespôsobili poškodenému trvalé následky, znalec zhodnotil úraz ako ľahký a nepredpokladá sťaženie spoločenského uplatnenia.

Zo spáchania skutku obžalovaných čiastočne usvedčujú aj svedkovia N. J., L. J. a N. N., ktorí uviedli, že došlo ku konfliktu a napadnutiu poškodeného Z. J.. Svedok R. Z. aj napriek tomu, že mal byť podľa svojej výpovede ako aj výpovede poškodeného prítomný na izbe, na ktorej došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného zo strany obžalovaných uviedol, že tomu nevenoval pozornosť a preto sa k incidentu a spôsobu konania obžalovaných nevyjadril.

Nepriamo je konanie obžalovaných preukázané aj listinnými dôkazmi a to čestným prehlásením obžalovaného W. K. a poškodeného, oznámením o disciplinárnom previnení v ÚVTOS Želiezovce zo dňa 10.02.2015, rozhodnutím o uložení disciplinárneho trestu, resp. úradným záznamom spísaným pedagógom kpt. R. V. ku konfliktu zo dňa 10.02.2015.

Obrana obžalovaných, že zranenie poškodeného a to pomliaždenie ľavého ramena si spôsobil sám poškodený nárazom do postele, alebo zárubne neobstojí a je vyvrátená jednak výpoveďou samotného poškodeného Z. J., ktorý opakovane tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že zranenie mu spôsobili obžalovaní, obž. K. ho kopol aj do ľavého ramena a tiež je vyvrátená výpoveďou znalca W.. Jozefa Madu, ktorý uviedol, že toto poranenie nevzniklo nárazom do postele alebo zárubne, pretože by vznikli aj ďalšie vonkajšie známky poranenia a to trzná rana a veľký krvný výron, ktoré neboli zistené.

Súd oproti obžalobe upravil skutok s poukazom na vykonané dokazovanie a to výpoveď svedka poškodeného, ktorý uviedol, že ho do ramena a bedrovej časti kopol obžalovaný W. K. a znalec vo svojej výpovedi vyvrátil, že kopancov bolo viac.

Na základe takto vykonaných priamych aj nepriamych dôkazov po ich vyhodnotení jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaní W. K. a E. I. svojím spoločným konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, keďže sa dopustili konania, ktorým poškodenému spôsobili zranenia, ktoré si vyžiadali ošetrovanie a následnú liečbu v trvaní 2 týždne.

Súd vykonal dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste prečítaním listinných dôkazov - odpisu z registra trestov, správ o povesti obžalovaných z miesta trvalého bydliska, polície, výpisu z registra priestupkov. Z odpisu registra trestov obž. W. K. vyplýva, že sa osemkrát dostal do rozporu s Trestným zákonom, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v jednom prípade bol trest zrušený a uložený súhrnný trest a v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/116/2014 zo dňa 20.11.2014, právoplatným dňa 20.11.2014 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo správy ORPZ, Obvodného oddelenia PZ E. T. vyplýva, že obž. W. K. v súčasnosti nie je trestne stíhaný. Zo správy obce E. T. vyplýva, že obž. W. K. nemá v uvedenej obci trvalý ani prechodný pobyt, v obci na danej adrese býva matka obžalovaného S. K.ová a brat W. K..

Obž. W. K. má v Registri priestupkov evidovaný jeden záznam a to dňa 01.06.2015 bol postihnutý za priestupok - nepožiadal o vydanie občianskeho preukazu v zákonom určenej lehote.

Z odpisu registra trestov obž. E. I. vyplýva, že sa doposiaľ šesť krát dostal do rozporu s Trestným zákonom, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a v dvoch prípadoch bol trest zrušený a uložený spoločný, resp. súhrnný trest. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/119/2010 zo dňa 17.6.2011, právoplatným dňa 05.07.2011 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bol zrušený výrok o treste rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 15T/20/2010 zo dňa 17.5.2011. V registri priestupkov nemá evidovaný žiadny záznam.

Zo správy ORPZ v Komárne, Obvodné oddelenie Komárno vyplýva, že obž. E. I. nie je v súčasnej dobe trestne stíhaný. Zo správy Mestského úradu Komárno vyplýva, že obž. E. I. má trvalý pobyt v N. a nebol uznaný vinným zo spáchania priestupku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek 1, 2, 3, 4 a 6 Trestného zákona a prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného W. K. s poukazom na vykonané dôkazy možno jednoznačne vyvodit' záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom v priamom úmysle. Súd v zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a to, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je teda 0:1 a preto s poukazom na § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o 1/3 . Trestná sadzba pri trestnom čine podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona je 6 mesiacov až 2 roky a s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona je trestná sadzba 12 mesiacov až 2 roky. Pri ukladaní trestu súd prihliadol aj okolnosti spáchania činu, na následok, ktorý spôsobil svojim konaním, tiež prihliadol aj na pomery obžalovaného W. K. a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný sa konania dopustil počas výkonu trestu odňatia slobody vo vzťahu k druhému odsúdenému a bol za uvedené konanie disciplinárne potrestaný umiestnením do uzavretého oddielu na 10 dní, ktorého sa dopustil dňa 10.02.2015. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a od spáchania skutku sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania, nebol súdne trestaný, dopustil sa jedného priestupku, keď nepožiadal včas o vydanie ani priestupkovo postihovaný, v súčasnej dobe nie je trestne stíhaný o čom svedčia listinné dôkazy odpis registra trestov, výpis z registra priestupkov a správy polície. Súd na základe uvedeného, s poukazom na odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutku ako aj skutočnosť, že obžalovaný bol za uvedený skutok aj disciplinárne potrestaný dospel k záveru, že u obžalovaného W. K. s prihliadnutím na všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona bude účel trestu splnený uložením podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorého výkon bude odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

U obžalovaného E. I. s poukazom na vykonané dôkazy možno jednoznačne vyvodit' záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom v priamom úmysle. Súd v zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a to, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je teda 0:1 a preto s poukazom na § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o 1/3 . Trestná sadzba pri trestnom čine podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona je 6 mesiacov až 2 roky a s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona je trestná sadzba 12 mesiacov až 2 roky. Pri ukladaní trestu súd prihliadol aj okolnosti spáchania činu, na následok, ktorý spôsobil svojim konaním, tiež prihliadol aj na pomery obžalovaného E. I. a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný sa konania dopustil počas výkonu trestu odňatia slobody vo vzťahu k druhému odsúdenému a tiež bol za uvedené konanie disciplinárne potrestaný umiestnením do uzavretého oddielu na 10 dní, ktorého sa dopustil dňa 10.02.2015. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a od spáchania skutku sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania, nebol súdne trestaný ani priestupkovo postihovaný, v súčasnej dobe nie je trestne stíhaný o čom svedčia listinné dôkazy odpis registra trestov, výpis z registra priestupkov a správy polície. Súd na základe uvedeného, s poukazom na odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutku ako aj skutočnosť, že obžalovaný bol za uvedený skutok aj disciplinárne potrestaný dospel k záveru, že o obžalovaného E. I. s prihliadnutím na všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona bude účel trestu splnený uložením podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon súd odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Takto uložený trest súd považoval za dostačujúci na dosiahnutie ochrany spoločnosti pred obžalovanými tak, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadril aj morálne odsúdenie obžalovaných spoločnosťou.

Poškodený Z. J. si voči obžalovaným uplatnil nárok na náhradu škody ako náhradu za bolestné a náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou, ktoré si však neuplatnil riadne, nakoľko nepredložil žiadne doklady preukazujúce výšku škody, keďže v znaleckom posudku vypracovanom k zraneniam, ktoré utrpel v dôsledku konania obžalovaných, znalec uviedol, že bodové ohodnotenie poranenia ramenného a bedrového kĺbu ľahkého stupňa je v danom prípade nulové, iné bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nepredložil. S poukazom na uvedené skutočnosti, súd poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 117/2017. Oznámením rozsudku je jeho

vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým stým dňom ako obžalovanému.

Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.